

NIENAWROTNY (1) ai

N sg m nien(a)wr(o)tny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. nawrotny.

Bezpowny lub z którego nie ma powrotu: Irredux – Nie nawrotni. Calep 563a.

Cf [NAWROTNY], NIENAWROCZYSTY

LWil